

Bokodi Béla

30 NAP A FÖLD ALATT

A Szemlő-hegyi-barlang 1967. február 15-től március 16-ig föld alatti táborozás színhelye volt. Az expedíció kapcsán adatokat gyűjtöttek arról, hogy miképpen alkalmazkodik az emberi szervezet a barlangi mikroklíma feltételeihez, milyen lesz a munkabírása és hogyan működnek a belső szabályozó rendszerek. Az expedíciót Berkesi Lajos és Palánkai János szervezték meg, a föld alatti tábor felelős vezetője végül is Berkesi lett (44 éves). A tábor résztvevői még: Pais György (23 éves), Mátyus Károly (31), Eggenhofer Péter (22), Fülöp Imre (20), Bokodi Béla (33), Hamar Mária (20) és Végh Margit (29). A tábor megkezdése előtt valamennyi résztvevő részletes orvosi vizsgálaton esett át a Sportkórházban, majd a lenttartózkodás alatt nyolc alkalommal egy orvosi csoport ellenőrző vizsgálatokat végzett, s végül a feljövétel után ismét részletes kivizsgálás következett.

Eddig a száraz beszámoló a vállalkozásról. S hogy az események még sem sikkadtak el a nagyközönség számára, azt Bokodi Béla újságírónak, a Magyar Televízió munkatársának köszönhetjük, aki egészen véletlenül, — mint légy a tejbe, — cseppent bele ebbe a vállalkozásba. Mint „outsider”, aki még sohasem vett részt barlangkutatásban, könnyed, szellemes naivitással írja le a számára szokatlan élményt. Oly gördülékeny, olvasmányos az írás, hogy még mi, szörszálhasogató öreg barlangászok is nagy élvezettel olvashatjuk az egyébként „outsidereknek”, az olvasók szélesebb táborának szánt művet.

Alfred Bögli:

IM BANNE DER GROSSEN HÖHLE
(Nagy barlang fogságában)

Stuttgart, 1965.

A világszerte ismert, svájci barlangkutató, dr. Alfred Bögli tanár ebben az új könyvében népszerű, de sok ismeretet nyújtó formában beszél el egyik legizgalmasabb barlangi expedíciójukat. A svájci Muota-völgyben levő *Hölloch* nevű barlangba ereszkedtek le térképezési munkára. Közben heves zápor kerekedett, és a barlangba ömlő víztömeg elvágta a kutatók visszatérési útját. Mivel az esős időjárás tartóssá vált, a szifonok nem nyitak meg, és az egynaposra tervezett látogatásból tíz napos barlangfogság lett. Bögli tanár naplószerű, izgalmas leírást nyújt a megmenekülésükig eltelt időről és szabadulásukról.

Sok érdekes adatot is megtudhatunk a *Hölloch*-ről, Bögli professzor könyvéből. Kiderül például, hogy az Európa leghosszabb barlangjának számító üregrendszer (1967-ben a felmérés már a 93.336 méternél tartott, függőleges kiterjedésben pedig 577 métert mutattak ki) mindössze 20 km²-nyi területű vízgyűjtő területtel (5 × 4 km ?) rendelkezik.

S. F.

Mélység felett . . . Részlet a Szemlő-hegyi-barlangból.

Marcia Bleahu, Sever Bordea:

MUNTII APUSENI, BIHOR-VLADEASA

Oradea, 1967.

A 334 oldalas könyv tulajdonképpen a Bihar-hegység turistakalauza, de amint belelapozunk, nyomban kiderül, hogy több annál. A Bihar-hegység ismertetésénél a karsztos jelenségekkel első helyen illik foglalkozni, hiszen azok dominálnak a területen, számunkra azonban külön öröm az, hogy a toll éppen a legnevesebb román speleológusok kezébe került. Így nem véletlen, hogy a könyvet sok szép barlangi fotó díszíti, megtaláljuk a szövegek közt valamennyi nagyobb bihari barlang térképét, megismerhetjük a felszíni karsztjelenségeket, a víznyelők-barlangok-források számos összefüggését stb. A szerzők hat zsombolyt és 43 más típusú barlangot ismeretnek. Az utóbbiak közt szerepel a híres Szkerisórai-jégbarlang, a Meziádi-barlang (Balogh E. professzor térképével; a barlang hossza 3464 m), a cseppkövekben igen gazdag Pojarul Politei-barlang, a Virtopi-jégbarlang stb.

A könyv román nyelven íródott, de hála egyszerű, világos szerkezetének, a sok térképnek és vázlatnak, a románul nem tudó külföldi turisták és barlangkutatók is hasznosan forgathatják lapjait. B.D.